

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2015)0401

Begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom

Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2015 om begrænsning af uligheder med særligt fokus på børnefattigdom (2014/2237(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget i New York den 20. november 1989,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der blev vedtaget i New York den 13. december 2006,
- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den reviderede europæiske socialpagt,
- der henviser til direktivet om etnisk ligestilling (2000/43/EF) og rammedirektivet om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse (2000/78/EF),
- der henviser til Kommissionens henstilling af 20. februar 2013 "Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte" (2013/112/EU),
- der henviser til Kommissionens rapport "Employment and Social Developments in Europe 2012" (Beskæftigelse og social udvikling i Europa i 2012),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. februar 2011 "En EU-dagsorden for børns rettigheder"(COM(2011)0060),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. december 2010 "Den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse: En europæisk ramme for social og territorial samhørighed" (COM(2010)0758),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. juli 2006 "Mod en EU-strategi for børns rettigheder" (COM(2006)0367),
- der henviser til Eurofound's rapport: "Third European Quality of Life Survey - Quality

- of life in Europe: Impacts of the crisis" (den tredje europæiske livskvalitetsundersøgelse – livskvalitet i Europa: krisens indvirkninger),
- der henviser til Eurofound's rapport fra 2013: "Third European Quality of Life Survey - Quality of life in Europe: Social inequalities" (den tredje europæiske livskvalitetsundersøgelse – livskvalitet i Europa: sociale uligheder),
 - der henviser til sin beslutning af 27. november 2014 om 25-årsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder¹,
 - der henviser til sin beslutning af 4. juli 2013 om krisens konsekvenser for sårbare gruppers adgang til pleje²,
 - der henviser til sin beslutning af 12. juni 2013 om Kommissionens meddelelse: "Sociale investeringer i vækst og samhørighed, herunder gennem anvendelse af Den Europæiske Socialfond 2014-2020"³,
 - der henviser til sin beslutning af 15. november 2011 om den europæiske platform mod fattigdom og social udstødelse⁴,
 - der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om fattigdom blandt kvinder i Den Europæiske Union⁵,
 - der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om begrænsning af uligheder på sundhedsområdet i EU⁶,
 - der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om mindsteindkomstens betydning for bekæmpelse af fattigdom og fremme af et samfund med plads til alle⁷,
 - der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om fremme af social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU⁸,
 - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder⁹,
 - der henviser til fra Red Barnet's rapport (2014) "Child poverty and social exclusion in Europe" (børnefattigdom og social udstødelse i Europa),
 - der henviser til UNICEF's forskningskontors rapport fra 2014 "Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries" (Recessionens børn: den økonomiske krisens indvirkning på børns velfærd i rige lande),
 - der henviser til rapporten fra Det Europæiske Antifattigdomsnetværk (EAPN) og

¹ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0070.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0328.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0266.

⁴ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 57.

⁵ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 77.

⁶ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 25.

⁷ EUT C 70 E af 8.3.2012, s. 8.

⁸ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 11.

⁹ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 24.

- Eurochild (2013) "Towards children's well being in Europe – explainer on child poverty in the EU" (mod børns velfærd i Europa – en forklaring på børnefattigdommen i EU),
- der henviser til vurderingsrapporten fra Eurochild (2014) "The 2014 National Reform Programmes (NRP) and National Social Reports (NSR) from a child poverty and well-being perspective" (de nationale reformprogrammer og de nationale sociale rapporter for 2014 ud fra et børnefattigdoms- og -velfærdsperspektiv),
 - der henviser til rapporten fra den 11. Eurochild-konference, der blev afholdt i Bukarest den 26.-28. november 2014,
 - der henviser til UNICEF's forskningscenter Innocentis rapport fra 2012 "Measuring child poverty: New league tables of child poverty in the world's rich countries" (måling af børnefattigdom: nye sammenlignende tabeller over børnefattigdom i verdens rige lande),
 - der henviser til den endelige videnskabelige rapport fra Drivers: "Social Inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review" (sociale uligheder i sundhed og udvikling i den tidlige barndom: en systematisk gennemgang for hele Europa), London, september 2014,
 - der henviser til EU's statistikker om indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) fra 2013,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 30. september 2009 om en samlet strategi for arbejde og fattigdom,
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. juli 2010 om børnefattigdom og børns velfærd,
 - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 10. december 2013 om europæisk minimumsindkomst og fattigdomsindikatorer,
 - der henviser til den sammenfattende rapport "Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte – en undersøgelse af de nationale politikker udarbejdet af det europæiske netværk af uafhængige eksperter inden for social integration¹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0310/2015),
- A. der henviser til, at bekæmpelsen af børnefattigdom på højeste EU-politiske niveau bør sikres større politisk synlighed, såfremt EU skal nå målene i Europa 2020-strategien om at nedbringe antallet af fattige med mindst 20 millioner inden 2020;
- B. der henviser til, at alle børn i henhold til FN's konvention om barnets rettigheder bør være garanteret ret til uddannelse, sundhedstjenester, en bolig, beskyttelse, til at deltage

¹ Network of Independent Experts on Social Inclusion, Synthesis report 'Investing in children: Breaking the cycle of disadvantage – A study of national policies', Bruxelles, 2014.

- i beslutninger, der vedrører dem og deres fritid, en afbalanceret kost og til at vokse op i en familie;
- C. der henviser til, at størstedelen af medlemsstaterne hidtil har lagt meget lidt vægt på at anvende EU's strukturfonde til at bekæmpe de alarmerende og stadig stigende tal for fattigdom blandt børn i Europa og fremme deres sociale inklusion og almene velvære;
 - D. der henviser til, at de sociale uligheder, bidrager betydeligt til at forøge fattigdommen blandt børn, og at børn er i stor fare for at ende i fattigdom i 19 medlemsstater;
 - E. der henviser til, at Eurostats tal viser, at de faktorer, der hovedsagelig påvirker børnefattigdommen, er politikkerne for omfordeling af velstand, effektiviteten af den statslige intervention gennem indkomststøtte og ydelse af støttetjenester, arbejdsmarkedspolitikker¹ og forældrenes stilling på arbejdsmarkedet, som er forbundet med deres uddannelsesniveau og sammensætningen af den husstand, som børnene bor i; der henviser til, at beskæftigelsesfremmende foranstaltninger er et effektivt instrument til at bekæmpe fattigdom;
 - F. der henviser til, at en femtedel af EU's samlede befolkning er under 18 år, og at mere end hvert fjerde barn i EU nu er truet af fattigdom eller social udstødelse på trods af de tilsagn man har givet;
 - G. der henviser til, at Europa-Parlamentet gentagne gange har opfordret til gennemførelse af den sociale investeringspakke, og tilslutter sig Kommissionens henstilling "Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte", hvori det foreslås at indføre en omfattende politisk ramme for bekæmpelse af børnefattigdom og fremme af børns velfærd på grundlag af tre søjler, nemlig adgang til tilstrækkelige ressourcer inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond, adgang til inkluderende tjenester af god kvalitet og børns deltagelse i samfundet og beslutningstagningen, og som anerkender børn som rettighedsindehavere; finder det imidlertid beklageligt, at EU ikke har truffet sammenhængende foranstaltninger med henblik på at gennemføre dette gennem det europæiske semester;
 - H. der henviser til, at børn af forældre med meget lav arbejdsintensitet, ganske vist har 56,7 % større risiko for at havne i fattigdom eller social udstødelse, men at der i dag også er risiko for børnefattigdom i familier med en høj arbejdsintensitet (Rumænien, Litauen, Portugal, Spanien, Grækenland, Letland, Slovakiet, Polen og Luxembourg);
 - I. der henviser til, at børnefattigdom skyldes familiers fattigdom, og at familier med lav indkomst og børnerige familier derfor er mere udsatte for fattigdom, samt at indkomstfordeling i høj grad bidrager til at mindske cyklusser af social ulighed, mens ringere nationale lønpolitikker og sociale beskyttelsessystemer øger risikoen for fattigdom og social udstødelse, hvilket bidrager til stigende fattigdom blandt børn, som det ses i de medlemsstater, der har de laveste børnefattighedsrater, og som også er dem med de laveste rater af fattigdom og ulighed generelt;
 - J. der henviser til, at antallet af børn i risiko for fattigdom eller social udstødelse i Europa (EU27 + Norge, Island og Schweiz) mellem 2008 og 2012 steg med næsten en million,

¹ Rapport fra Red Barnet: "Child Poverty and Social Exclusion in Europe" (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 5.

og at det steg med en halv million alene mellem 2011 og 2012¹; der henviser til, at der ifølge Eurostatdata i 2013 var 26,5 millioner børn i EU28, der var truet af fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at risikoen for fattigdom eller social udstødelse i EU27 steg mellem 2008 og 2012 fra 26,5 % til 28 %; der henviser til, at 28 % af den samlede befolkning under 18 år i EU 28-medlemsstaterne i 2013 var truet af fattigdom eller social udstødelse, og at risikoen for fattigdom og social udstødelse i langt de fleste lande er større for børn end for voksne;

- K. der henviser til, at risikoen for at blive ramt af fattigdom er større for kvinder end for mænd, og at bekæmpelse af kvinders fattigdom ikke blot er vigtig i sig selv, men også er af afgørende betydning i forbindelse med bestræbelserne på at mindske forekomsten af børnefattigdom;
- L. der henviser til, at der er voksende ulighed mellem landene i EU; der henviser til, at det er alarmerende, *at* procentdelen af børn, der lider af fejlnæring, stiger og medfører en genopståen af sygdomme, som var forsvundet i EU (f.eks. engelsk syge); der henviser til, at det er symptomatisk, at den procentmæssige andel af børn, der ikke har råd til at spise kød, kylling eller fisk to dage i træk i lande som Estland, Grækenland og Italien, ifølge UNICEF² på dramatisk vis er blevet fordoblet siden 2008;
- M. der henviser til, at FN's Komité for Barnets Rettigheder i sine afsluttende bemærkninger om de seneste periodiske rapporter fra nogle lande udtrykte bekymring over stigningen i fattigdom og/eller fattigdomsrisikoen blandt børn som følge af den økonomiske krise, som påvirker deres udøvelse af mange af de rettigheder, der er nedfældet i FN's konvention om barnets rettigheder, navnlig retten til sundhed, uddannelse og social beskyttelse, og tilskyndede myndighederne til at sikre, at budgetposter for børn beskyttes; der henviser til, at den finansielle og økonomiske krise har ført til en forværring i leve- og arbejdsvilkårene og til fremkomsten af en ny gruppe, også kaldet "nye med behov";
- N. der henviser til, at et gunstigt iværksættmiljø fremmer væksten i beskæftigelsen i medlemsstaterne og skaber flere beskæftigelsesmuligheder for forældre, som således kan fungere som nyttige rollemodeller, navnlig i samfund, der påvirkes negativt af fattigdom og udstødelse på tværs af generationerne;
- O. der henviser til, at familier med enlige forsørgere, især familier med enlige mødre, har en større risiko for at blive ramt af fattigdom eller social udstødelse (49,8 % mod 25,2 %) – omend der ifølge EU-SILC³ er store forskelle landene imellem – hvilket skyldes feminiseringen af fattigdom, kvinders overrepræsentation blandt personer i usikre ansættelsesforhold og som ufrivillige deltidsansatte, den uforholdsmæssig lange tid, som kvinder tilbringer i ulønnet arbejde, afbrydelser i kvinders karriere for at passe børn eller andre familiemedlemmer og lønforskellene mellem mænd og kvinder;

¹ Rapport fra Red Barnet: "Child Poverty and Social Exclusion in Europe" (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 5.

² UNICEF's forskningskontor (2014): "Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries" (Recessionens børn: den økonomiske krises indvirkning på børns velfærd i rige lande), Innocenti Report Card 12, UNICEF's forskningskontor, Firenze, s. 2.

³ "Child Poverty and Social Exclusion in Europe" (børnefattigdom og social udstødelse i Europa), Bruxelles, 2014, s. 14.

- P. der henviser til, at børnefattigdommen kan nedbringes ved at forbedre mulighederne på arbejdsmarkedet, især for kvinder, ved at forbedre mulighederne for børnepasning;
- Q. der henviser til, at børn, deres forældre, plejeforældre og plejepersonale skal beskyttes mod forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national, etnisk eller social oprindelse, tilhørsforhold til en national minoritet, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller andet forhold, og at børn fra sårbare befolkningsgrupper er mere udsatte for marginalisering, fattigdom og social udstødelse, som fastslået i de seneste rapporter fra den europæiske sammenslutning af nationale organisationer, der arbejder med hjemløse, hvori det fremhæves, at der er en stigning i antallet af kvinder, unge og familier med børn (særlig indvandrerfamilier), der får ophold på hjemløseherberg); der henviser til, at store familier med en enkelt indkomst er i større risiko for at blive ramt af fattigdom og social udstødelse, hvilket skyldes smuldrende nationale lønpolitikker og sociale beskyttelsessystemer som følge af den finansielle og økonomiske krise;
- R. der henviser til, at konsekvenserne af fattigdom og social udstødelse for børn kan vare hele livet og føre til arbejdsløshed og fattigdom på tværs af generationerne; der henviser til, uddannelseskloften mellem børn fra forskellige socioøkonomiske baggrunde er blevet større (i 11 lande modtager kun 15 % af alle børn mellem 0 og 3 år dagtilbud);
- S. der henviser til, at dagtilbud har en afgørende indvirkning på børns kognitive udvikling, eftersom de udvikler afgørende kompetencer i de første fem år, og eftersom adgang til uddannelse af høj kvalitet danner grundlaget for succes senere i livet med hensyn til uddannelse, velfærd, beskæftigelsesegnethed og social integration, ligesom muligheden har betydelig indvirkning på selvværdet, navnlig for børn fra ringere stillede vilkår; der henviser til, at uddannelseskloften mellem børn fra forskellige samfundsøkonomiske lag er vokset; der henviser til, at arbejdende forældre, der ikke har adgang til en vuggestue, ofte ser sig nødsaget til at overlade pasningen af børnene til et andet barn eller ty til uformelle og ikkegodkendte betalingspasningsordninger, som truer børnenes sikkerhed og trivsel; der henviser til, at førskoleundervisning kan spille en afgørende rolle, når det handler om at kompensere for den lave socioøkonomiske status hos børn, der er truet af fattigdom, og er en faktor, der letter forældrenes tilbagevenden til arbejdsmarkedet¹; der henviser til, at inklusiv uddannelse opfylder de studerendes forskellige behov gennem øget deltagelse i læring, kulturer og fællesskabets værdier og således udgør et stærkt værktøj til bekæmpelse af børnefattigdom og social udstødelse;
- T. der henviser til, at de lokale og regionale myndigheder er førende kræfter i indsatsen mod børnefattigdom og -udnyttelse og derfor har et centralt ansvar for forebyggelse af marginalisering og social udstødelse, og at de nationale myndigheder således skal tildele dem tilstrækkelige ressourcer til at nå disse målsætninger, når dette er hensigtsmæssigt;
- U. der henviser til, at udgifter til uddannelse, navnlig hvad angår undervisningsmaterialer og transport, i de fleste lande hovedsagelig afholdes af husholdningerne; der henviser til, at disse udgifter er en af mange medvirkende faktorer i forbindelse med skolefrafald; der henviser til, at der stadig er finansielle, administrative og andre praktiske hindringer for uddannelse for børn fra marginaliserede grupper;

¹ Kommissionens rapport "Study regarding funds for implementing policy regarding child poverty" (undersøgelse vedrørende midler til gennemførelsespolitikker vedrørende børnefattigdom) 2008, p. 9.

- V. der henviser til, at det socioøkonomiske miljø, som børn lever i, påvirker kvaliteten af den tid, som tilbringes i skolen, og den tid, som tilbringes i skoleferien, og at en ringe grad af aktivering i fritiden medfører, at der opstår flere uønskede forskelle mellem børn, navnlig i forbindelse med deres uddannelse;
- W. der henviser til, at det gennemsnitlige skolefrafald i EU i 2012 lå på 13 %, og at der er lande, hvor frafaldet var på over 20 % (Portugal, Spanien og Malta)¹;
- X. der henviser til, at der selv i lande, hvor retten til sundhed er fastsat ved lov, er børn, som ikke har adgang til tilstrækkelig sundhedspleje, og at nogle børn har yderst begrænset adgang til andre tjenester end akut lægehjælp, såsom adgang til behandling hos en praktiserende læge eller tandlæge, navnlig grundet mangel på offentlige tjenesteydelser; der henviser til, at børn født i fattigdom har større risiko for at få kroniske sygdomme og flere sundhedsproblemer, hvilket fører til, at ulighederne videreføres;
- Y. der henviser til, at familiers økonomiske problemer bidrager til en stigning i antallet af mentale sundhedsproblemer blandt forældre og til en stigning i antallet af familier, der går i opløsning, hvilket utvivlsomt har indvirkning på børns psykologiske og sociale velfærd;
- Z. der henviser til, at det miljø, som et barn vokser op i, inklusiv perioden før fødslen, har afgørende indvirkning på udviklingen af det kognitive system, kommunikationsevnen og sproget og på de sociale og følelsesmæssige færdigheder, som vil få indvirkning på sundheden, trivslen, deltagelsen i samfundet og indlæringsevnen²;
- AA. der henviser til, at alle børn har ret til at blive beskyttet mod misbrug, vold og omsorgssvigt, og at forskning har vist, at et finansielt pres inden for familier, nedskæringer i offentlige tjenesteydelser og en forøgelse af fattigdommen kan føre til øget vold mod børn;
- AB. der henviser til, at børnefattigdom er et flerdimensionelt fænomen, der kræver en flerdimensionel løsning; der henviser til, at beskæftigelse er en vigtig faktor, men ikke altid er en garanti for en vej ud af fattigdommen for de pågældende børns familier;
- AC. der henviser til, at børnefattigdom har høje økonomiske omkostninger for samfundet, navnlig i form af øgede udgifter til social støtte;
- AD. der henviser til, at familier, der lever i risiko for fattigdom, oftere lever i uhygiejniske og usikre områder, og at 17 % af børnene i EU28 fortsat lever under sådanne vilkår, samt at 15 lande overstiger gennemsnittet; der henviser til, at det stigende antal udsættelser som følge af manglende mulighed for at betale boligudgifter, har tvunget børn over i stadig mere ustabile boligforhold, hvilket igen har negative konsekvenser for barnets udvikling og muligheder i livet;
- AE. der henviser til, at energifattigdom ifølge Eurostats indkomst- og

¹ EU-SILC (2013) EU's statistikker over indkomstforhold og levevilkår.

² Drivers, 2014, Universal, quality early childhood programmes that are responsive to need promote better and more equal outcomes in childhood and later life (universelle kvalitetsprogrammer for den tidlige barndom, som er lydhøre over for behovet, fremmer bedre og mere lige resultater i barndommen og senere i livet).

levetilvilkårsundersøgelse (EU-SILC) fra 2012 er et problem, der berører alle medlemsstaterne, der henviser til, at konsekvenserne af stigende energipriser er, at mange børn lever i boliger uden opvarmning, og at dette øger antallet af tilfælde af luftvejssygdomme og hjerte-kar-sygdomme;

- AF. der henviser til, at familier med børn, der har sundhedsproblemer, og ligeledes forældre, der har sundhedsproblemer, oftere risikerer at blive udsat for fattigdom og opløsning af familien og får vanskeligheder med at etablere sig på arbejdsmarkedet;
 - AG. der henviser til, at den kommende dagsorden for målene for bæredygtig udvikling for perioden efter 2015 og dens universelle karakter giver mulighed for at øge investeringerne i børn og deres rettigheder;
 - AH. der henviser til, at indvandrerbørn er overrepræsenteret i gruppen af børn, der er truet af fattigdom, og at de er mere udsat for forskelsbehandling på grund sproglige barrierer, samt at denne situation er værre for indvandrerbørn med irregulær status; der henviser til, at der i dag med de øgede migrationsstrømme er et stigende antal tilfælde, hvor børn af indvandrere bliver boende i deres hjemlande og passes af andre familiemedlemmer eller andre personer, hvilket har en dårlig indflydelse på børnenes udvikling, navnlig på det følelsesmæssige plan;
 - AI. der henviser til, at det stærke politiske fokus på børnefattigdom i EU i de seneste år samt de politiske støtteerklæringer fra EU's stats- og regeringschefer ikke har formået at skabe væsentlige reduktioner i niveauet af børnefattigdom;
 - AJ. der henviser til, at programmene for fødevarerhjælp til de dårligst stillede bør styrkes mere finansielt, eftersom antallet af børn, der kun får mad i skolen, stiger; der henviser til, at disse programmer er vigtige, men ikke må betragtes som en langsigtet løsning;
 - AK. der henviser til, at miljøproblemer som forurening, trafik, forurenede grunde og dårligt drikkevand ofte rammer børn, der lever i fattigdom, i uforholdsmæssig høj grad;
1. anbefaler, at medlemsstaterne reelt forpligter sig til at udvikle politikker til bekæmpelse af børnefattigdom, der fokuserer på at rette op på faktorer, der medvirker til fænomenet, og øger effektiviteten, mængden, omfanget og dækningen af den sociale støtte, der specifikt er rettet mod børn, men også mod forældre, der er arbejdsløse, og fænomenet arbejdende fattige (f.eks. arbejdsløshedsunderstøttelse og passende minimumsindkomst) og fremmer arbejdsretlige bestemmelser, der sikrer sociale rettigheder, herunder en lovbestemt passende mindsteløn, der respekterer de nationale praksisser og kollektive overenskomster, hvilket vil give familierne større sikkerhed og bekæmpe usikre ansættelsesforhold, samtidig med at det fremmer arbejdspladser med tilstrækkelige sociale rettigheder;
 2. anmoder om, at effekten af denne støtte bliver overvåget og evalueret med sigte på at tilpasse politikkerne til bekæmpelse af fattigdom, udstødelse og skolefrafald til de nuværende krav om social lighed; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle og anvende forskellige procedurer til indsamling af passende dokumentation for de enkelte interventionstrin;
 3. anbefaler, at Kommissionen sammen med medlemsstaterne udarbejder en køreplan for gennemførelsen af tilgangen med de tre søjler, som blev vedtaget i Kommissionens henstilling "Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt

udsatte", med hensyn til adgang til ressourcer, tjenester og børns deltagelse; mener, at det med henblik på at opnå bedre resultater med tilgangen med de tre søjler kunne være nyttigt at udvikle præcise og specifikke indikatorer for niveauet af børnefattigdom og de områder, der oftest påvirkes af dette fænomen; opfordrer medlemsstaterne til effektivt at integrere relevante aspekter af den sociale investeringspakke og ovennævnte henstilling fra Kommissionen i deres årlige nationale reformprogrammer og nationale sociale rapporter på en dækkende måde og opfordrer Kommissionen til at fastsætte delmål for Europa 2020-strategien om at mindske børnefattigdom og social udstødelse og gøre mindskelsen af børnefattigdom og social udstødelse synlig og eksplicit i alle faser af det europæiske semester; understreger, at mindskelse af børnefattigdom ved at investere i børn bør foreslås som en central prioritering for den årlige vækstundersøgelse for 2016 og som en vigtig metode til at skabe fremskridt med hensyn til fattigdomsmålet; opfordrer Kommissionen til at sikre årlig overvågning og rapportering fra medlemsstaternes side om gennemførelsen af Kommissionens henstilling via køreplanen og at anvende Den Europæiske Socialfond til at gennemføre Kommissionens henstilling og foretage en vurdering af, hvilken indvirkning, de reformer, der er foreslået inden for de nationale reformprogrammer, vil have på fattigdommen;

4. opfordrer endvidere medlemsstaterne til, i forbindelse med bestræbelserne på at bekæmpe børnefattigdom, at tage hånd om situationen for kvinder, der passer børn og familiemedlemmer med særlige behov og handicap;
5. anbefaler, at medlemsstaterne, når de anvender midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og udvikler sociale politikker, i højere grad sætter fokus på at beskytte familier (navnlig familier med enlige forsørgere) med børn, der har sundhedsproblemer, mod fattigdom;
6. gentager, at det er bedre at have forebyggende offentlige politikker, der investerer i fornuftige strategier for børnevelfærd, som støtter udviklingen af selvstændige personer, der kan integreres i samfundet og på arbejdsmarkedet, end at fokusere på konsekvenserne af deres sociale udstødelse og fattigdom;
7. mener, at politikkerne til støtte for børn og unge – uden at underkende behovet for at støtte børn, der er fattige, har forladt skolen eller er socialt udstødte – bør være kendetegnet af forebyggelse og indeholde langsigtede strategier til bekæmpelse af social ulighed;
8. anbefaler medlemsstaterne at gennemføre eller styrke de universelle velfærdsydelser, som er målrettet mod børn, såsom subsidierede eller gratis måltider til børn, navnlig dårligt stillede og fattige børn, med henblik på at sikre deres sunde udvikling; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger for aktiv beskæftigelse som led i omfattende strategier og politikker med henblik på at støtte forældres adgang til beskæftigelse af høj kvalitet og en tilstrækkelig indkomst, adgang til offentlige tjenester af høj kvalitet (navnlig børnepasning, uddannelse, sundhed, boliger og fritidsaktiviteter), lette kombinationen af arbejds- og familielivet samt styrke børns og deres familiers deltagelse i udviklingen, gennemførelsen og overvågningen af disse politikker; understreger, at universelle løsninger bør ledsages af målrettede foranstaltninger til at støtte de mest sårbare og marginaliserede grupper af børn og unge; beklager den voksende tendens til, at medlemsstaternes regeringer bevæger sig væk fra de universelle støttepolitikker og hen imod en mere indtægtsbestemt støtte, da det er

bevist, at universelle støttepolitikker yder bedre beskyttelse mod børnefattigdom¹;

9. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at enes om EU-standarderne eller indføre en aftalt metode til at fastsætte omkostningerne ved at opfostre et barn og til at definere, hvad der er tilstrækkelige ressourcer til at forebygge og bekæmpe børnefattigdom;
10. opfordrer Kommissionen til at undlade at henstille til omdefinering af og nedskæringer i medlemsstaterne offentlige ydelser og til at undlade at fremme fleksible arbejdsforhold og privatisering af offentlige tjenesteydelser, hvilket utvetydigt har ført til en svækkelse af børns sociale rettigheder;
11. anmoder Kommissionen om at lægge vægt på nødvendigheden af investeringer i gratis offentlig undervisning ved at udarbejde specifikke undervisningsmetoder for de mest sårbare samfundsgrupper, såsom indvandrere eller personer med forskellige former for handicap; mener, at undervisning kan spille en afgørende rolle, når det gælder om at sikre, at børn får de kompetencer, der kan give adgang til faglærte velbetalte job, således at de får mulighed for selv at skabe sig en vej ud af fattigdommen;
12. minder om, at bekæmpelse af børnefattigdom kræver, at der vedtages en livscyklustilgang, der omfatter, at den generationsoverskridende fattigdomscyklus, som afspejler de forskellige behov i den tidlige barndom, den primære barndom og ungdommen, brydes, og at der anvendes en tilgang, der tager hensyn til det hele barn, ved at måle antallet af afsavn, som hvert barn oplever på samme tid, med henblik på at afklare, hvem der lider størst afsavn, samt at måle ikke kun den monetære fattigdom, men også de flerdimensionelle afsavn;
13. anbefaler, at alle børn har adgang til tjenesteydelser af god kvalitet på dette vigtige stadie af deres udvikling; mener, at sundhed, uddannelse, støtte til forældre og familier, boliger og beskyttelse er centrale tjenesteydelser, der ofte leveres af de lokale og regionale myndigheder;
14. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at vedtage, gennemføre og overvåge planer for bekæmpelse af flerdimensionel børnefattigdom og til at lægge vægt på børns iboende rettigheder samt til at fastsætte mål for begrænsning af børnefattigdom og social udstødelse med eksplicit fokus på/prioritering af de børn, der er mest udsatte for fattigdom; minder om betydningen af, at EU-medlemsstaterne som minimum vender tilbage til de niveauer, som man havde før krisen, for udgifter i faste priser til social beskyttelse, sundhed, uddannelse og socialt boligbyggeri til fordel for de mest udsatte børn;
15. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at iværksætte planer for at mindske følelsen af social udstødelse for børn med indlæringsvanskeligheder og sørge for nogle mere effektive uddannelsesmoduler, som letter deres indlæringsprocesser;
16. opfordrer medlemsstaterne til at anerkende, at børnefattigdom og social udstødelse er centrale forhindringer, der skal overvindes, hvis de skal opfylde deres Europa 2020-mål med hensyn til beskæftigelsesfrekvens, investeringer i forskning, udvikling, energi og bæredygtig udvikling;

¹ (Baseret på Eurofoundforskning).

17. anmoder indtrængende medlemsstaterne om at lægge større vægt på at oprette og skabe tilgængelighed til et passende miljø uden for skolens rammer, hvor børn kan bruge deres tid på en meningsfuld og stimulerende måde uden for skoletiden og i skoleferierne, samt at lægge større vægt på tilgængeligheden af grundlæggende sundhedspleje til børn i dårligt stillede områder og i fjerntliggende og utilgængelige regioner;
18. opfordrer medlemsstaterne til at undgå ghettodannelse med børn, der oplever fattigdom og social udstødelse, ved at indføre minimumsstandarder for boligforhold for børn under hensyntagen til barnets tarv og ved at give husholdningerne garanti for en passende bolig, som tilfredsstiller deres behov og sikrer deres trivsel, privatliv og livskvalitet og på denne måde bidrager til at opnå social retfærdighed og samhørighed samt bekæmper social udstødelse og fattigdom;
19. opfordrer Kommissionen og Parlamentet til at udnytte midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme til at udnytte Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede og programmet beskæftigelse og social innovation bedre og til at kontrollere, om børn prioriteres i forbindelse med programmeringen og gennemførelsen af regional- og samhørighedspolitikkerne, navnlig med hensyn til forpligtelsen til gradvis at nedrive store institutionelle bofællesskaber (retsgyldig siden 2014) samt med henblik på at styrke adoptiv- og plejefamiliers status, således at forældreløse og dårligt stillede børn har mulighed for at vokse op i en familie eller et familielignende miljø; opfordrer også indtrængende Kommissionen til at udarbejde indikatorer til analyse af børnefattigdom;
20. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje, om fødevarerbaserede strategier såsom kostmæssig diversificering og berigelse af fødevarer såvel som ernæringsmæssig uddannelse, folkesundheds- og fødevarerikkerhedsforanstaltninger og endelig kosttilskud bør henvende sig til særlige befolkningsgrupper med henblik på at afhjælpe de negative virkninger, som fejlernæring eller underernæring har på børns sundhed;
21. anbefaler, at medlemsstaternes nationale budgetter indeholder synlige, gennemsigtige deltagelsesorienterede og ansvarlige bestemmelser om bevillinger og udgifter til bekæmpelse af børnefattigdom og til at de opfylder deres forpligtelse til at beskytte børn, også ved at øge de offentlige udgifter for at nå disse mål; opfordrer medlemsstaterne til at gøre maksimal brug af europæiske struktur- og investeringsfonde, navnlig Den Europæiske Socialfond, med henblik på at gennemføre alle tre søjler i henstillingen Investering i børn;
22. anbefaler, at Kommissionen udvikler retningslinjer til at fremme børns deltagelse i den politiske beslutningsproces, og indfører mekanismer, der fremmer og sikrer børns deltagelse i de beslutningsprocesser, der vedrører deres liv, og som gør det muligt for og opfordrer børn til at udtrykke deres informerede synspunkter, idet det sikres, at disse synspunkter tillægges den fornødne vægt og afspejles i de afgørelser, der berører dem mest;
23. anbefaler, at Kommissionen og medlemsstaterne fastsætter mål for mindskelse af fattigdom og social udstødelse blandt børn;
24. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til om nødvendigt at indgå samarbejdsaftaler med foretagender og institutioner, der fremmer uddannelse, kulturel indsigt,

sportstræning og integration af børn, og som bekæmper børnefattigdom; anbefaler imidlertid, at medlemsstaterne sikrer kontrollen, kvaliteten, bæredygtigheden og relevansen af denne støtte samt med de faktiske resultater;

25. opfordrer medlemsstaterne til at indføre specifik lovgivning for at beskytte eller øge retten til barsels- og fædreorlov, også ved at indføre nogle effektive instrumenter til at forene arbejds- og familieliv og sikre, at kvinder kan vende tilbage til arbejdsmarkedet efter graviditet og barselsorlov, samt støtte familier med enlige forsørgere; understreger endvidere, at en styrket lovgivning om fædreorlov vil give et vigtigt rygstød til kampen mod køns- og løndiskrimination på arbejdspladsen; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at sikre, at arbejdsgivere ikke kan retfærdiggøre ulige behandling og chikane af medarbejdere under henvisning til graviditet, børnepasning eller familierelaterede pligter;
26. anbefaler medlemsstaterne at udvikle proaktive, universelle og integrerede socialpolitikker, der forhindrer fattigdom, og fjernelse af børn fra deres familiemæssige omgivelser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at institutionalisering af børn og unge kun anvendes som en sidste udvej, under exceptionelle omstændigheder, og til at anvende de europæiske strukturfonde og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer til at støtte institutionaliserede børns flytning til plejefamilier samt lokalsamfundsbaseerede tjenester;
27. anbefaler medlemsstaterne at gå bort fra institutionelle anbringelser til fordel for systemer baseret på stabile anbringelser i familiepleje, idet disse i højere grad forbereder børn og unge til et selvstændigt liv og til at uddanne sig eller finde et arbejde;
28. anbefaler, at medlemsstaterne udarbejder og gennemfører integrerede børnebeskyttelsessystemer med henblik på at beskytte børn mod vold, misbrug, udnyttelse og omsorgssvigt på en måde, der sikrer, at alle forpligtede og systemkomponenter arbejder sammen på tværs af sektorer og organer, idet de deler ansvaret for at skabe et beskyttende miljø, der sikrer alle børn større indflydelse;
29. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at føre politikker, der fremmer skabelse og fastholdelse af værdige arbejdspladser, samt til at udarbejde systemer til uddannelse og opkvalificering og indføre foranstaltninger, såsom telearbejde og fleksible arbejdstider, der gør det lettere for forældre at komme ind på eller vende tilbage til arbejdsmarkedet efter en pause i karrieren;
30. opfordrer EU-institutionerne, EU-agenturerne, medlemsstaternes myndigheder og andre interessenter til at udvikle klare roller, ansvar, regelmæssig dialog og procedurer, når børn har behov for beskyttelse i grænseoverskridende situationer;
31. anbefaler medlemsstaterne at sikre alle børn adgang til gratis, inkluderende offentlig uddannelse af høj kvalitet uanset alder, herunder dagtilbud, samt formel og uformel uddannelse, der fremmer deres følelsesmæssige, sociale, kognitive og fysiske udvikling, og sikre en passende lærer-studerende-ratio og fremme blanding af socialgrupper på uddannelsesområdet med henblik på at garantere børns sikkerhed og velfærd og sikre, at alle børn har mulighed for at drage fordel af inkluderende uddannelse af høj kvalitet, og således maksimere de muligheder, som uddannelsessystemerne giver, med henblik på at skabe lige muligheder og bryde fattigdomscirklen;
32. opfordrer indtrængende medlemsstaterne at højne kvaliteten i de udbudte

uddannelses tilbud igennem en individorienteret tilgang og fremme samarbejdet mellem lærere, socialarbejdere og forældre med henblik på at forhindre, at børn og unge afbryder deres uddannelse;

33. opfordrer medlemsstaterne til at lægge særlig vægt på at udvikle prismæssigt overkommeligt og tilgængelige dagtilbud (ECEC) og anse det som en social investering, der sigter mod at gribe ind over for den ulighed og de udfordringer, som navnlig børn fra dårligt stillede familier står over for, samt at øge forældrenes kendskab til fordelene ved aktiv deltagelse i ECEC-programmer;
34. opfordrer medlemsstaterne til at fremme en inkluderende skole, der ikke kun skal have et passende antal speciallærere, men også integrere børn med særlige uddannelsesmæssige behov i de almindelige klasser;
35. opfordrer indtrængende medlemsstaterne at sikre almen og lige adgang til vuggestuer og børnehaver for børn fra alle samfundsgrupper;
36. opfordrer medlemsstaterne til at fremme alle børns fulde engagement i skolen gennem levering af gratis basale undervisningsmaterialer, nærende måltider og den fornødne skoletransport for børn, der lever i fattigdom eller er truet af fattigdom, øge effektiviteten af de nuværende offentlige investeringer i sektoren og fremme en mere effektiv bekæmpelse af det fænomen, at fattigdom går i arv fra generation til generation;
37. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at garantere almen, offentlig og gratis sundhedspleje af høj kvalitet med henblik på forebyggelse, immuniseringsprogrammer og primær sundhedspleje, adgang til diagnoser, behandling og rehabilitering samt sørge for taleundervisning og psykologbehandling til børn, sikre kvinders ret til seksuel og reproduktiv sundhed ved at sikre sundhedspleje til spædbørn, mødrepleje og hjemmebesøg i den præ- og postnatale plejeperiode, særlig i tilfælde af for tidlig fødsel, adgang til praktiserende læger, sygeplejersker, tandlæger, familierådgivningstjenester og psykiatriske specialister for alle børn og deres familier; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at integrere disse aspekter i såvel de nationale som i EU's folkesundhedsmæssige strategier;
38. anbefaler, at medlemsstaterne yder den nødvendige støtte til at sikre retten til kultur, sport og fritid samt adgang til åbne områder og et sundt miljø for alle børn med fokus på at sikre lige adgang og kvalitet for børn, der lever i fattigdom, børn i fjerntliggende områder, børn med handicap, børn, der tilhører nationale eller etniske, religiøse eller lingvistiske minoriteter eller indvandrerminoriteter, børn, der flytter inden for EU, uanset deres nationalitet, og efterladte børn; minder om retten til at lege som fastsat i FN's konvention om barnets rettigheder;
39. fremhæver behovet for, at børn, der oplever fattigdom og social udstødelse, beskyttes yderligere mod vold i hjemmet;
40. opfordrer medlemsstaterne, især dem, hvor de sociale uligheder er størst, til at styrke de sociale rettigheder og adgangen til tjenesteydelser og social beskyttelse, som staten skal garantere, øge antallet af medarbejdere og fagfolk i socialsikringstjenesterne, der arbejder med og for børn og deres familier, samt øge den lægelige, psykologiske og sociale hjælp til børn, rettet mod dem, der har størst behov, navnlig børn, i overensstemmelse med strategien for tidlig indgriben;

41. anbefaler, at medlemsstaterne indfører mekanismer, der fremmer børns deltagelse i de beslutningsprocesser, der vedrører deres liv, og gør det muligt for og opfordrer børn til at udtrykke deres informerede synspunkter, idet det sikres, at disse synspunkter tillægges den fornødne vægt og afspejles i de afgørelser, der berører dem mest;
42. anerkender civilsamfundets rolle, herunder børnerettighedsorganisationer og fattigdomsbekæmpelsesorganisationer, med hensyn til at sikre en sammenhængende EU-politik, og opfordrer til en styrket civil dialog med henblik på at forebygge og bekæmpe børnefattigdom i medlemsstaterne;
43. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gøre skolefrafaldsraten og bekæmpelsen af børnefattigdom til en særlig prioritet;
44. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at deltage aktivt i bekæmpelsen af handel med børn til enhver form for udnyttelse, herunder arbejde, tvangsægteskab, ulovlig adoption, ulovlige aktiviteter og seksuel udnyttelse;
45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte driften af de europæiske og tværnationale netværk til bekæmpelse af fattigdom og udstødelse blandt børn og unge; gør opmærksom på, at integrering af regionerne i den yderste periferi og de mest ugunstigt stillede regioner i disse netværk og institutioner især bør støttes;
46. anser retten til gratis og almen uddannelse, sundheds- og socialsikringsystemer for en grundlæggende forudsætning for bekæmpelse af fattigdom, navnlig blandt børn; opfordrer med dette mål for øje Kommissionen og medlemsstaterne til i betragtning af svækkelsen af de offentlige tjenesteydelser at indføre en børnegaranti, således at alle børn i fattigdom kan få adgang til gratis sundhedsydelser, gratis uddannelse, gratis børnepasning, anstændige boliger og tilstrækkelig ernæring som led i en integreret europæisk handlingsplan til bekæmpelse af børnefattigdom, herunder både børnegarantien og programmer, der yder støtte og muligheder for forældre til at komme ud af social udstødelse og til integration på arbejdsmarkedet;
47. opfordrer medlemsstaterne til via deres kommuner at støtte lokale støttecentre for børn og deres familier, navnlig i de samfund og/eller områder, der er mest berørt af børnefattigdom, og hvor der ikke kun skal ydes juridisk støtte og/eller rådgivning, forældrerådgivning og undervisningsstøtte, men også tilbydes uddannelse og vejledning i sund levevis, sikker anvendelse af internettet osv.;
48. henstiller til Kommissionen og medlemsstaterne at udvikle statistiske metoder, som integrerer flerdimensionale indikatorer, som er opsplittet i alder, køn og særligt ugunstigt stillede grupper, til måling af fattigdom, social eksklusion, uligheder, forskelsbehandling og børns velfærd (forældrenes indkomst, adgang til offentlige tjenester af høj kvalitet, deltagelse i sociale og kulturelle aktiviteter, adgang til passende formelle og uformelle uddannelsesaktiviteter, eksponering for fysiske risici, sikkerhed, stabile hjemlige omgivelser og tilfredshed med tilværelsen), med henblik på oplysning i forbindelse med videnskabelig politikudvikling og for at tage hensyn til begrænsningerne i forbindelse med måling af relativ fattigdom og til det arbejde, der udføres af UNDP, UNICEF og OECD samt Udvalget for Social Beskyttelses undergruppe om indikatorer, som går ud over AROPE-indikatorerne (i risiko for fattigdom og/eller eksklusion); opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle løsninger, der er baseret på en samlet tilgang, og til fuldt ud at anvende oplysninger, der er indsamlet under initiativer såsom UNICEF's multi-overlappende afsavnsanalyse (MODA); understreger,

at der bør udvikles supplerende indikatorer for i højere grad at kunne vurdere kvaliteten af tjenesteydelser, resultaterne af og adgangen til disse, f.eks. i forbindelse med forældrenes socioøkonomiske status og baggrund (indvandrere eller minoritet), køn, handicap og geografiske aspekter;

49. opfordrer Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget til at udarbejde udkast til udtalelser om investering i børn;
50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.